

ODMIENIANIE (7) *sb n*

o oraz pierwsze e jasne; -a- (3), -å- (2); -a- *WujNT* (2); -a- : -å- *Mqcz* (1:2).

sg G odmieniania (2). $\diamond$ *D* odmienianiu (1). $\diamond$ *I* odmieniani(e)m (2). $\diamond$ *L* odmienianiu (2).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde brak.

1. Czynienie innym, przekształcanie (2) :

odmienianie czego (1): Szaleńctwo ich [*heretyków*] w odmienianiu ftárożytney wiary. *WujNT* Yyyyy4v.

W połączeniu szeregowym (1): ále y to piśáne słowo Boże/ [...] od ktorego się dofyć hárdźie Ewángelikami zowią/ z káżdey miáry/ fałefznym przekładaniem/ wymowaniem/ przydawaniem y odmienianiem^m/ [...] y fałszywymi głoźami ábo wykládami/ árgumenty y regeltrami frodze pogwałćili *WujNT* przedm 3.

2. Zastępowanie kim innym [kogo] (1) : Ie^{go} Kro. m. aczkolwyek wyedzyecz raczi yłch przimyerze ye^{go} Kro. mczi myedzi panyłthwi Ie^{go} Kro. m. a szyemyam Moldawłkam yełth wyeczne. A za odmyenyanyem panow myenyez łzye nyema. *LibLeg* 11/186.

3. Wymienianie na coś innego, tu: o wymianie pieniędzy (3) : Argentariam facere, Rozmáytą myńce mieć ku odmienianiu. *Mqcz* 113c.

Wyrażenie: »odmienianie myńce, pieniędzy« = *cambium, pecuniae permutatio Cn* (1:1): *Mqcz* 15d; Collybus – Vtrata na odmienianiu pieniędzy. *Calep* 216a.

4. Odwoływanie (1) :

Wyrażenie przyimkowe: »bez odmieniania« (1): Sine ulla retractatione, Bes którego odmieniania. *Mqcz* 462b.

Cf **ODMIANA, ODMIENIAĆ**